

ผักเสี้ยนแหก

ชื่อสามัญไทย ผักเสี้ยน ผักส้มเสี้ยน ผักเสี้ยนขาว ผักเสี้ยนไทย

ชื่อพื้นเมืองปัตตานี ผักเสี้ยนฝรั่น

ชื่อสามัญอังกฤษ Wild spider flower

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Cleome gynandra* L.

วงศ์ Capparaceae

ลักษณะทางสัณฐานวิทยาและชีววิทยา

ผักเสี้ยนเป็นพืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรงสูงประมาณ 60 เซนติเมตร ใบเป็นใบประกอบ ประกอบด้วยใบย่อย 5 ใบ ก้านใบยาว ล้ำตันและใบมีข้อขึ้นปกคลุม ดอกเป็นดอกช่อออกบริเวณปลายยอด ดอกส่วนกลางจะนานกว่า ก้านดอกเล็ก กลีบดอกสีขาวหรือขาวอมม่วง ผลมีลักษณะเป็นฝักยาว เมื่อแก่จะแตกออกอย่างในมีเมล็ดสีดำรูปร่างกลมแบน

ผักเสี้ยนพบได้ทั่วไปตามสวนผลไม้ สวนผัก ในนา ริมถนนโดยเฉพาะในสภาพพื้นที่โล่งแจ้ง ประโยชน์ทางยา

ใบใช้แก้ปวดเมื่อย ปวดหู เมล็ดใช้ขับเสมหะ

ประโยชน์ในตำรับยาของหมอดินพื้นบ้าน

ตำพอกตามข้อมือข้อเท้าแก้ปวดเมื่อย

ผักเสียนผี

ชื่อสามัญไทย ผักเสียนผี ผักเสียนตัวเมีย ใบ针พานไม่กลับ

ชื่อสามัญอังกฤษ Wild spider

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Cleome viscosa L.*

วงศ์ Capparaceae

ลักษณะทางสัณฐานวิทยาและชีววิทยา

ผักเสียนผีเป็นพืชล้มลุก ขนาดเล็กทรงพุ่มสูงประมาณ 1 เมตร ลำต้นมีการแตกกิ่งก้านสาขามาก ลำต้นมีกลิ่นเหม็นเขียวฉุน ใบเป็นใบประกอบออกจากลำต้นแบบสลับแต่ละใบประกอบด้วยใบย่อย 3-5 ใบ ในย่อยรูปไข่ ปลายและโคนใบแหลม มีขันขึ้นปักคลุม ดอกออกตามซอกใบและปลายยอด ดอกเป็นดอกช่อสีเหลือง และมีขนขี้นประปราย ผลมีลักษณะเป็นฝักคล้ายฝักถั่วเขียว ผลกว้าง 2-5 มิลลิเมตร ยาว 2.5-10 เซนติเมตร เมล็ดกลมย่นสีน้ำตาลแดง

ผักเสียนผีพบได้ทั่วไปโดยเฉพาะที่กลางแจ้ง ที่รกร้างว่างเปล่าในสวน บริเวณแปลงผักประโยชน์ทางยา

ทั้งต้นใช้รักษาฝีในปอด ขับหนอง แก้ฝีในลำไส้ ขับพยาธิ ใบใช้รักษาอาการปวดหัว แก้บลสภาวะพิการ ดอกใช้ฆ่าเชื้อโรค จ้ำพยาธิ รากและเมล็ดรักษาอาการเสือดออกตามไร้พัน และเป็นยากระตุ้นหัวใจ

ประโยชน์ในตำรับยาของหมอพื้นบ้าน

ผักเสียนผีทั้งต้นตำพอกแก้ปวดเมื่อยตามข้อมือข้อเท้า

หญ้าเกล็ดหอย

ชื่อสามัญไทย หญ้าเกล็ดหอย

ชื่อสามัญอังกฤษ Heartleaf drimary

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Drymaria cordata* Blume

วงศ์ Caryophyllaceae

ลักษณะทางสัณฐานวิทยาและชีววิทยา

หญ้าเกล็ดหอยเป็นพืชล้มลุกลำต้นเลี้ยงตามผิวดิน ลำต้นเรียบ ใบเป็นใบเดี่ยวออกจากลำต้นด้านตรงกันข้าม ในรูปไข่ ฐานใบเรียวแหลม ขอบใบหยัก ก้านใบสั้น ดอกเป็นดอกช่อแบบราชพฤกษ์ ดอกมีสีขาว มีขนเหนียวขึ้นปกคลุม ผลรูปทรงกลม เมล็ดรูปร่างแบนผิวขรุขระมี จำนวน 1-8 เมล็ด

หญ้าเกล็ดหอยพบได้ทั่วไปตามสนามหญ้า และในพื้นที่ทำการเกษตร
ประโยชน์ทางยา

ทั้งต้นใช้รักษาอาการบวมแพลงฟิกซ้ำอักเสบต่าง ๆ

ประโยชน์ในตำรับยาของหมอพื้นบ้าน

หญ้าเกล็ดหอยทั้งต้นพอประมาณ ต้มกินน้ำแก้ไข้

ผักปลาบใบกว้าง

ชื่อสามัญไทย ผักปลาบใบกว้าง

ชื่อสามัญอังกฤษ Dayflower

ชื่วิทยาศาสตร์ *Commelina benghalensis* L.

วงศ์ Caesalpiniaceae

ลักษณะทางสัณฐานวิทยาและชีววิทยา

ผักปลาบใบกว้างเป็นไม้ล้มลุกลำต้นเลี้ยง แตกกิ่งก้านสาขามาก กิ่งจะเลื้อยและซูส่วนยอดสูงขึ้น 10-30 เซนติเมตร ใบเป็นใบเดี่ยวออกสลับกันรูปไข่มุก ปลายใบแหลม หรือมนโคนใบมนขอบใบเรียบ ผิวใบมีขนขี้นปกคลุม ใบกว้าง 1.5-8 เซนติเมตร ยาว 4-8 เซนติเมตร ดอกเป็นดอกช่อออกบริเวณปลายยอด สีฟ้าอ่อน กลีบรองดอกสีเขียว มีจำนวน 3 กลีบ ผลรูปรี ปลายตัด เมล็ดสีน้ำตาล

ผักปลาบใบกว้างเป็นไม้กลางแจ้ง พบรได้ทั่วไปตามที่รกร้างว่างเปล่าขึ้นได้ในดินแทบทุกชนิดโดยเฉพาะในที่ที่มีความชื้นสูง

ประโยชน์ทางยา

ทั้งต้นใช้เป็นยาทำให้อเจริญอาหาร รักษาโรคเรื้อรัง เป็นยาระบายและบรรเทาอาการปวดประโยชน์ในตำรับยาของหมอพื้นบ้าน

ผักปลาบใบกว้างทั้งต้นนำมาอกแกะพิษฝีหนอง

ผักปลายใบแคน

ชื่อสามัญไทย ผักปลายใบแคน กินกุ้งน้อย

ชื่อสามัญอังกฤษ Spreading dayflower, Wandering jew

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Commelina diffusa* Burm. F.-f.

วงศ์ Caesalpiniaceae

ลักษณะทางสัณฐานวิทยาและชีววิทยา

ผักปลายใบแคนเป็นไม้ล้มลุก ลำต้นเลี้ยวตามพื้นดินและมีการแตกกิ่งก้านสาขามาก ลำต้นกลมเรียบมีขันขึ้นเล็กน้อย ส่วนยอดซูญสูงขึ้น 10-40 เซนติเมตร ใบเป็นใบเดี่ยวออกสลับกัน รูปหอกปลายใบแหลมไม่มีก้านใบ ฐานใบเรียว ใบกว้าง 1-2 เซนติเมตร ยาว 4-7 เซนติเมตร มีขนบริเวณขอบใบ ดอกเป็นดอกช่อออกบริเวณปลายยอด ช่อดอกมีใบประดับสีเขียวกลีบดอกสีฟ้าอ่อน ผลเป็นชนิดแคปซูลแบ่งเป็น 3 ช่อง มีเมล็ดอยู่ภายใน 1-5 เมล็ดสีน้ำตาล

ผักปลายใบแคนพบได้ทั่วไปตามที่ชุมชนชาวรามคลองหนองน้ำในไร่นาต่าง ๆ

ประโยชน์ทางยา

ทั้งต้นใช้รากษาฝ้าหรือพอกแผลที่มีพิษด่าง ๆ